

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Fragmentvm Epistolae Stephani Papae V. Af Fvlconem Rhemensem
Archiepiscopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ni generis hostis membra ecclesiæ tentare aggreditur, qui caput ipsum Dominum nostrum Iesum Christum tentare non dubitauit. Nec igitur mirum si Photium fati exosum ab ecclesia damnatum eiecistis, qui salutiferam Domini crucem ita delusit, per quam videlicet venerandam crucem omnia dona sacerdotalis ministerii perficiuntur, & sancti baptismatis lauacrum sanctificatur. Prædictus itaque Photius laicus homo, si regiam viam ambulasset, & decretis sanctorum patrum inhæsisset, ad tantam insaniam nunquam deuenisset. Quapropter qui Christi humilitatem, venerandam scilicet crucem contemnunt, percussi sunt tamquam primogenita Ægypti: tunc enim Israelita-^{Exod. 12.} rum primogeniti cum essent signati, seruati sunt ac custoditi. Quid vero erat ille sanguis agni in limine Israelitarum, nisi crux passionis Christi, quæ in frontibus fidelium imprimitur? Quicumque igitur salutarem crucem paruipendit, euangelico ense interimitur. Sed de Photio quidem ita vos scripsistis: illas vero imperatoris literas cum legissemus, easdem a vestris procul abesse comperimus. Ita enim se habebant, Quod Photius quietam vitam elegit. Quapropter in dubitatione versatur. Multum enim interest, abrenuntiasse, & expulsus esse. Nos igitur absque diligenti inquisitione qualecûmque iudicium proferre non possumus. Quapropter nunc sententiam prorogauimus: & opus est, vtriusque partis religiosissimos episcopos mitti, vt pensata omni dubitatione, & veritate vtrimque manifestata, dicere possimus quod Deus voluerit. Romana enim ecclesia instar speculi & exemplaris reliquis ecclesiis constituitur. Et quodcumque definierit, in sempiternum manet incorruptum, & hac de causa sententias magna cum inquisitione ferre decet.

FRAGMENTVM * EPISTOLÆ
STEPHANI PAPÆ V.
AD FVLCONEM RHEMENSEM
ARCHIEPISCOPVM.

Pro Teutboldo Lingonensi episcopo.

Nos autem, qui omnium ecclesiarum in beato Petro apostolorum principe curam suscepimus, scientes inter

episcopos non haberi eum qui neque a clero electus, neque a populo est expetitus, sæpe dictum Teutboldum venerabilem diaconum, ipsorum lamentabilibus precibus inclinati, Lingonensis ecclesiæ episcopum consecrauimus, condigna sententia præuaricatoribus illata, licet & aliis præuaricationibus fuerint impediti. Quapropter tuæ iniungimus sanctimoniam, vt his nostris apostolicis literis perceptis, postposita dilatione ad Lingonensem accedas ecclesiam, & eundem Teutboldum a nobis solenniter consecratum episcopum exinde reuestias, omnibusque archiepiscopis & episcopis innotescas, pro tantæ contumaciæ vltione nos eiusdem ecclesiæ specialem sollicitudinem suscepisse, pro tanti laboris maceratione & oppressionis illatæ releuatione. Quidquid autem idem venerabilis episcopus Teutboldus vobis ex nostra parte retulerit credite, & affectui mancipare nullo modo ambigite: vt pote tuam reuerentiam circa nos deuotam consistere credimus.

NOTA.

^a *Epistola.*] Huius contenta recensens Flodoardus libro 4. cap. 1. hist. Rhemenfis ista scribit, *Stephanus papa ad Fulconem Rhemensem archiepiscopum scribit pro Teutboldo Lingonensi episcopo, significans ad se huius Lingonensis ecclesiæ querimoniam peruenisse, quod ob eunte Isaac episcopo, inconsulto clero & populo, Egilonem quemdam monachum nuper de saculo venientem in episcopum Aurelianus Lugdunensis ordinauerit, eisque vi illata præposuerit nolentibus, quo diuina vocatione homine excedente, ne in idipsum incurrerent, concordati voto clerus & populus Teutboldum ipsius ecclesiæ diaconum eligentes, ab ipso papa sibi in episcopum consecrari petierint: sed ille vniuscuiusque ecclesiæ priuilegium inconcussum seruare volens id agere distulerit, eumque præfato Aureliano direxerit, scribens ad eum, vt si cleri populique vota in eum concordarent, & sacri Canones illi non obuiarent, manus huic imponere nequaquam differret. Quod fieri si ratio prohiberet, & idipsum sibi rescriberet, interim tamen alterum inibi ordinare nullo modo se inconsulto præsumeret. Simulque & * Oirannum Senogallensem episcopum a suo latere direxerit executorem. Quem deludens Aurelianus ad Lingonensem præmiserit urbem, pollicitus se citissime subsequiturum. Quo cum diu expectaretur, nec ipse aduenerit, nec mora sua causam innotescere, vel papa remandare præuiderit. Quocirca iterato clerus & populus cum decreto manu omnium roborato præfatum electum Romam remisissent, obnixè sibi in episcopum consecrari petentes: sed nec tunc id agere acquieuerit volens Lugdunensi ecclesiæ collatum priuilegium immutatum consistere: ideoque iam dicto Aureliano iterato rescribens mandauerit, vt quia concordati voto clerus*